

[Indenrigsministeren]

Når arbejdsministeriets udtalelse foreligger, skal jeg vende tilbage til spørgsmålet.

Spm. nr. S 1646

Til forsvarsministeren (21/8 86) af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvordan forklarer ministeren, at driftsudgifterne pr. person i fredsstyrken ifølge det ny finanslovsforslag på kun ét år stiger med over 13.000 kr. eller 6,4 pct. i hæren, med over 18.000 kr. eller 7,5 pct. i søværnet og med over 10.000 kr. eller 3,9 pct. i flyvevåbnet?«

Begrundelse

De kraftige stigninger i driftsudgifterne pr. ansat i de tre værn på ét år giver indtryk af, at produktiviteten i forsvaret fortsat er faldende. Det synes således, som om ministeren ikke agter at foretage sig noget for at forhindre det kraftige produktivitetsfald, som har kendetegnet forsvaret siden 1970, og som gennem rationaliseringer kunne omsættes i kraftige besparelser på forsvarsbudgettet, vel at mærke uden følger for forsvarets påståede effektivitet i øvrigt. Derfor bør ministeren kunne redegøre for, hvad der ligger bag de stadig voksende driftsudgifter, og hvad der betinger de procentuelle forskelle værnene imellem.

Svar (3/9 86):

Forsvarsministeren (Engell):

Spørgsmålet og den begrundelse, som ledsager det, giver mig anledning til at gøre opmærksom på, at forsvarets produktivitet *ikke* kan beregnes blot ved at dividere driftsudgifterne for det enkelte værn med personeltallet for fredsstyrken.

Det »produkt«, forsvaret frembringer, er ikke bare beskæftigelse af et antal personer i fredsstyrken – det er flyvetimer, sejltimer, øvelsesdage, mønstringsdage, uddannelser, beredskab, reparationer af materiel o.m.a. På grund af denne mangfoldighed af vidt forskellige opgaver er det naturligvis vanskeligt at opstille en enkel formel eller at give enkelte nøgletal, der på en rimelig og anvendelig måde kan give en sammenfattende vurdering af forsvarets effektivitet.

De beregninger, som spørgeren har foretaget – så vidt jeg kan se på grundlag af et skema i finanslovsforslaget for 1987, som redegør for udviklingen i aktivitet og ressourceforbrug – kan altså ikke anvendes til at vurdere værnernes produktivitet eller produktivitetsudviklingen. Hertil kommer, at spørgeren tilsyneladende i sine udregninger har overset, at de tal for driftsudgifterne i 1986, som er oplyst i det pågældende skema, er angivet i prisniveau januar 1985, og for 1987 i prisniveau medio 1987. Stigningerne fra 1986-tallene til 1987-tallene dækker altså over 2½ års pris- og lønstigninger. Jeg henviser herved til bemærkninger til det nævnte skema (note 1).

I forbindelse med udarbejdelsen af budgettet for 1987 har finansministeriet fastsat, at opreguleringen for forsvarsministeriets område skulle være 6 pct. for driftsbudgetområdet for de 2½ års løn- og prisstigning.

Forskellene mellem personeltallene for de to finansår og udviklingen i driftsudgifterne afspejler tillige en række andre forhold, f.eks. for *hærens* vedkommende den forudsatte forøgelse af værnepligtsstyrken i 1987, for *søværnets* vedkommende en forventet personelreduktion med godt 100 personer, og for *flyvevåbnets* vedkommende en forventet reduktion i antallet af flyvetimer med en deraf følgende nedsættelse af f.eks. brændstofudgifterne.

Spm. nr. S 1647

Til forsvarsministeren (21/8 86) af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvor findes ministerens lovhjemmel til at konvertere midler bevilget til forsvarets drift til materielindkøb, som det bl.a. fremgår af årets forslag til finanslov?«

Begrundelse

Som omtalt i dagbladet Politiken den 19. august 1986 finder man i årets finanslovsforslag en uoverensstemmelse mellem de anførte samlede materielinvesteringer for værnene og hjemmeværnet på 1.938,1 mill. kr. og de faktiske materielinvesteringer opgjort i skemaet for udviklingen i aktivitet og ressourceforbrug på side 928 (III e), der tilsammen udgør 2.610 mill. kr. Det giver indtryk af, at 671,9 mill. kr. af materieludgifterne reelt finansieres over driftsudgifterne. Det vil sige, at 25,7